



MLS

MINISTERSKÉ LISTY

Stínové MInisterstvo Kulturey



KREATIVNÍ U TUŽOVÁNÍ KOLEKTIVU ZASEDAČKA

RAUT KULTURNĚ U MĚLECKÉ KLÁBOSENÍ

VEZMEME KULTU TU SMIKEM!!! CHUŤOVKY

KULTURA KVETE CAFFE E BREAK KONCEPCE

KANCELÁŘ KULTURNÍ ULTRAMODERNÍ NECKYÁDA
KULTURNĚ U MĚLECKÁ KLAKA

SOBOTA
6.8.2022

1.

SMIKEM Z AUTA



Kravatový průchod

Už je to tady? Ano, už je to tady! Ministerští radové mají závěrečné radování (se) před příjezdem dalších kolegů a kolegyň. Adrenalin stoupá. Máme všechno připravené? Jsme připraveni přivítat aktivní členy SMIKu? Je košile čistá a správně nažehlená? Nemám křivě navázanou kravatu? Máme všechny šanony na svém místě? Razítka jsou připravena? Při podepisování veškeré dokumentace jistě zpětně oceníme, že jsme čas

věnovali i prstové rozčvičce. Teď jen připravit propisky. Ale kde jsou ty kartičky, co jsme chtěli dávat při příjezdu??? Neviděl je někdo? Vždyť tady ještě před chvílí byly! Panika graduje ... graduje ... graduje ... když v tom se SMI/yKem přirítí první služební vůz a z něj vystupují s úsměvem na rtu nedočkaví kolegové ověšení kufry nacpanými k prasknutí a míří do první kanceláře. Všichni jsou nejprve přímo

od samotné stínové ministryně upozornění, jak to v takové kanceláři chodí a že není vhodné procházet zdí. I přes toto upozornění odchází mnoho lidí s boulí na čele ... ale dále jde vše jak na drátkách! Ministryně konverzuje s příjíždějícími a nabízí rajska jablíčka. U stolu sedí dva úředníci, zvoněk cinká a účastníci přicházejí odevzdat dokumentaci... vypadá to na přesčas... Účastníci se loučí a míří na ministerské prověrky!

MINISTERSKÉ PROVĚRKY



Protože ve SMIKu pochopitelně nemají žabaři co dělat, následují hned po příjezdu ministerské prověrky. V kanceláři na verandě probíhá prověrování ní kádrových posudků. Sedí tam přemilý úředník Maty, který má v zásobě mnoho ještě milejších otázek např. Kdy naposledy byli vaši rodiče na nějaké akci?, Jaká akce to byla?, Jak jste na tom s kul-

turou?.

Po absolvování tohoto pohovoru míří kolegové do párty stanu, kde už na ně čeká Koli, specialistka na pořádek, která má pořádně připravený kvíz. Ale tím vše teprve začíná.

Následuje venkovní kancelář, kde se ověřuje, kolik šanonů zvládnete přenést z jedné kanceláře do druhé, cvičení na bys-

trý zrak, který je při vyplňování různých formulářů zapotřebí. To vše se neděje jen tak, pro nic za nic. Protože na základě dozaplnění svého IMICu podpisy a razítka z jednotlivých kanceláří, se přidělují kancly. Po seznámení se se svým kanclem a spolukancelárníky se odeběráme na louku, kde probíhá tmelení/tlemení kolektivu. Oblíbenou hrou je lov na kravatu (vlajka).



Koho podpoříme dneska?

POOBĚDOVÁ NECKYÁDA

Jelikož jsme teprve na začátku kulturního utužování kolektivu a všichni máme plno sil,

dnešní poobědový program věnujeme průzkumu místní nabídky kulturního vyžití a

půjdeme se podívat k Želivce na Neckyádu. Znalci již tuší, co mohou očekávat :-)

MINISTERSKÝ SLOVNÍČEK ANEB AŽ SI ROZUMÍME

SMIK – stínové ministerstvo kultury

Mini rada – ministerský rada

Kolego/kolegyně – oslovení ostatních členů SMIKu

Zasedačka – sál

Kancel – pokoj

Párty stan – altán

Salonek – salonek

Startprac – začátek pracovní doby – budíček

Brunch- snídaně

Coffee break – svačina

Polední raut – oběd

Placno – placené volno – poledňák

Večerní raut – večeře

Ročkování – rokování, povídání, diskutování

Ministerské řádění – porada

Šlusprac – konec pracovní doby – večerka

IMIC – international ministry identity card kartička, kterou

Přerovnávání oběžníků – úředníkův odpočinek

Přesčas – kontrola po konci pracovní doby

Nedodržení deadline – ponocování

Deadline – čas srazu

Dopolední ministerské jednohubky – kratší dopolední workshop

Dopolední ministerské chlebíčky – celodopolední workshop

Odpolední kulturní směna – odpolední program

KEX (čti keks) – kulturní externí expert

Kultúr pro šňůr – odpolední program s KEX/ministryní/specialistkou na mlsání

Kultivace – večerní program od ministerských radů, rady našich radů, školení

Degustace – ukázky z jednohubek/chlebíčků...

Služební žába – služební vůz stínové ministryně kultury

Ministerský oběžník – nabídka dopoledních jednohubek a chlebíčků

Vichr – myšlenková bouře, brainstorming

SMIKEM? S NIKLEM!

ROZHOVOR, KTERÝ VZNIKL MINULÝ ROK NA SOUSTŘEDĚNÍ (1.ČÁST)



Z loňského workshopu Petra Nikla

„KDYŽ MI NĚKDO ŘEKNE, ŽE CHCE NĚCO VYLOŽENĚ PRO DĚTI, TAK JÁ JSEM ZMATENÝ, PROTOŽE NEVÍM, CO BY DĚTI CHTĚLY.“



Petr je fascinován Ládínkem

Jaký byl Tvůj první umělecký pokus?

Na tuhle otázku neumím odpovědět. První slovo, první krok, první stopa na papíře, to je všechno tvůrčí činnost. Pociť, že něco objevíš.

Sám říkáš, že Tvá tvorba není určena primárně pro děti.

Já vždycky říkám, že si píšu pro sebe, pro to spontánní v sobě. Aby to bavilo mě. To je pochopitelné. Pak můžu věřit, že to bude bavit i někoho jiného. A protože je tam určitá spontánnost, tak to samozřejmě může být hodně blízké dětem, ale není to ode mě primární zadání. Když mi někdo řekne, že chce něco vyloženě pro děti, tak já jsem zmatený, protože nevím, co by děti chtěly. Snažím si představit, kdybych byl dítě, co bych si přál, abych dostal za knihu... nevím... už je to dávno. Jenom vím, že by to mělo být něco, kde je velká míra představitivosti a prostor pro mne k vlastnímu dotváření. Divák, který se kouká na divadlo nebo poslouchá hudbu, musí nějak svou imaginaci

rozproudit, aby se propojil. Jsem rád, že se to děje. Pracuji tak, abych i já tím byl rozrušen, překvapen, udiven a uspokojen. To je ten pocit, který si myslím, že může uvést do chodu představitivost i někoho druhého. Určitý nátlak, když si člověk řekne, že teď bude chtít, aby to druhý chápal tak a tak a chce mu určit nebo nadirigovat nějaký obraz, mě nebaví, protože mě to nebaví ani u sebe – vnucovat obrazy. Mě baví pracovat volně s otevřenou formou, kdy vůbec nevím, co z toho bude. Mám samozřejmě nějaký rámec, nějaké téma nebo původní představu, ale jsem rád, když se třeba změni a jsem překvapen, co se s ní stalo. Že ta představa je samovolná. Doufám, že samovolnost, která z toho plyne, může být přístupná ostatním, že cítí, že to probíhá samospádem a můžou se do toho pak přirozeně napojit.

Třeba jsme dělali knížku Hiršalových básniček pro děti. Nakonec jsme to nazvali Hiršalův skickách. Je to v kalendářovité drátěné vazbě. A uvnitř jsou domalovánky. Nakres-

lil jsem jen takové náznaky a ta knížka je zajímavá tím, že to pak děcka dokreslí. Tak tohle byla kniha dělaná vyloženě pro děti, protože Hiršal to psal dětem. Teď by bylo zajímavé udělat výstavu z těch domalovaných knížek.

Vidíš nějaký rozdíl mezi tvorbou výtvarné výstavy, písničky, knížkou...?

Ani nevidím. Každá forma, každý prostředek, má své zákonitosti a musím se samozřejmě přeladit. Kdybych dělal něco, co z povinnosti musím a necítím to jako stejně důležité, a měl bych se soustředit jen na to, tak bych trpěl tím, že nedělám to, co je pro mně důležitější. Ta frustrace by se pak ve výsledku projevila. Vše musí být pro mne stejně důležité. Pracuji právě na tom, co mě napadne, co mám možnost dělat a jaké mám zrovna k tomu podmínky. Někdy nemám k dispozici ateliér, no tak dělám věci malé, píšu nebo dělám ilustrace. Když mám k dispozici velký prostor, tak zase můžu dělat větší věci a když jsem teď v prostoru přírody, tak se můžu inspirovat krajinou.

Všechno je ve hře. A nechci to ignorovat. Nechci se zabetonovat vůči tomu, co je kolem. To je pro mě podstatné, ta otevřenost a to, že všechno je vlastně stejné, úplně stejně důležité. Nechci říkat, že tohle mám radši a tohle dělám jako z jiného důvodu. Protože on ani jiný důvod není. Díky tomu, že je všechno součástí a základem mé představitivosti, tak to je na stejné rovině.

Samozřejmě pak dostávám podnětné výzvy, což je pro mě zajímavé, jelikož bych si je sám nezadal. Toto třeba je jeden z nich, co jsem teď prodělal. (pozn. autorky: workshop pro děti)

A před rokem jsem maloval portréty Pernštejnů do pardubického zámku. Protože se tam nic nedochovalo, tvořil jsem jedenáct portrétů do nově chystané expozice. Chtěli malby v renesančním duchu od nějakého současného malíře. Částečně jsem kopíroval z předloh, které existují. Asi u pěti Pernštejnů se dochovaly obrazy, které mají Lobkowiczové ve svém paláci. Ale u zbývajících šesti byly jen matné podklady podklady jako třeba reliéf na minci. Tak jsem si je musel vymýšlet a rekonstruovat z různých jiných

portrétů. To byly vzrušující doteky do hloubky čtyři sta let. A takové úkoly mám rád, protože mě to zase zavede do pocitů, do kterých bych nezabrousil. Protože proč bych maloval Pernštejny? (smích) Takže někdy je dobré neodmítnout byť skoro absurdní úkol. Nebo třeba když ilustruji text někoho jiného, tak je to jiná práce, než když dělám svůj text nebo svou autorskou knížku. Je to diametrálně těžší, protože se musím přeorientovat do mentality autora textu. Já to mám vlastně jednoduché, když dělám autorské knihy, protože se myšlenkově nepřeladuji, Jen dělám jinými prostředky v podstatě totéž. O to náročnější práci mají podle mě profesionální ilustrátoři nebo třeba profesionální scénografové. Oni dělají jednu knížku za druhou a po každé na jiné téma a od někoho jiného. Musí úplně přehodit myšlení. A to obdivuji. To je mnohem těžší. Když dělám něco svého, tak já si určuji, jak ta knížka bude vypadat a co v ní bude. Většinou jsou mé knížky volnými sbírkami textů a obrazů. Nejsou to přímo ilustrace těch textů. I když výjimečně taky. Spíš je to dialog dvou vyjadřovacích pro-

středků, které se setkávají v jedné knížce. A pak je ještě dalším tvůrčím podílem typografie. Kniha je komplexní objekt. Samotný text vždy navozuje obrazy a obrazový doprovod v nás vzbuzuje slova. Tenhle vztah mě zajímá.

Někdy je to tak, že napíšu knížku a už jí nechci ilustrovat. Že cítím, že už tam zobrazení nepatří. Nebo mám vyloženě obrazovou knížku, kde je naopak minimum textu. Teď se bude tisknout leporelo o hrochovi, které jsem dělal asi před třiceti lety. Jsou v ní jen dvě věty. Kniha je pro děti, koncipovaná jako domalovánka. Dělal jsem ji, když jsem studoval Akademii výtvarného umění v osmdesátých letech. To jsem si hrál s nápadem noření hrocha do vody.

Výtvarné umění je přeci jen trošku hermetické, protože obrazy kupují většinou sběratelé. Grafiky si sice může pořídit víc lidí, ale řádově je to málo tisků. Ale knihy nebo CD se vydají v tisícovém nákladu a roztrouší se do všech koutů. Je to pro mne zvláštní věc. Vychrlím ze sebe něco a netuším, kde a u koho to skončí. A pak třeba časem zjistím, že si to někdo zpívá nebo

čte. Mnoho knížek jsem dělal s přílohou CD. A třeba když vydám CD, tak dbám na to, aby bylo zajímavým objektem. Nenechám si utéct tu možnost, i když je to dražší, abych tím uspokojil všechny smysly. Poslední CD mám dřevěné a voní dřevem. Protože se to jmenuje Destička nepopsaná, tak nemá ani žádný nápis. Jen skrytý titul. Všechno se vším souvisí. Hudba s vizualitou či text s hudebností. Zkousím se tedy vyjadřovat více jazyky. Ale co to všechno spojuje je patrně moje vizuální představitivost. Tvořím obrazy, které mě fascinují. Můžu je namalovat, když se nedají vyjádřit slovy a naopak popsat, nedají-li se namalovat nebo je mohu zkusit vyjádřit nějakým zvukem.



MINISTERSKÉ PROVĚRKY PO DRUHÉ



Domluva rozdělení
kanclů

Zeptali jsme se úředníků a mini radů ...

Jaké byly ministerské prověrky?

Bětka: Ministerská prověrka byla úžasná!

Honza: Skvělý.

Bětka: Já myslím, že se díky ní zjistily všechny naše skryté dovednosti a talenty.

Honza: Bylo to skvělé.

Ella: Geniální.

Fany K.: Jo, jako celkem dobrý, jako.

Ella: Chci vrátit čas zpátky. Ještě bych na ně šla jednou.

Mia: Já klidně taky!

Jaké máte pocity z prověrek?

Koli: Ty nejlepší.

Anežka: Já mám velmi dobrý pocit. Slyšela jsem, že všichni prošli

bez problémů. A dokonce všichni dokázali nějak zavázat kravatu, což jsem velice ocenila.

Roman: Pocity mám dobré. Myslím, že vše probíhalo podle plánu. Samozřejmě jsme úplně nemohli předpokládat situaci na D1 v pátek, ale zdá se, že adepti se připravili, jsou odhodlaní, což posilovalo mé dobré pocity.

Nina K.: Byl to dobrý.

Mína P.: Super!

Na co se nejvíc těšíte?

Bětka: Já se těším, až zjistím svou specializaci.

Honza: Přesně tak.

Nina K.: Já nevím...

Mína P.: no...na večeri.

Ella: Na večery: Jestli to

bude jako předminulej rok, že nám večer zase budou volat nějaký ty lidi a budeme zase vysílat nebo tak ... už si to moc nepamatuju, ale bylo to strašně zábavný.

Mia: Já jsem tady, takže ani moc nevím, co čekat. Já nevím, na co se mám těšit.

Fany K.: Já se těším prostě na všechno.

Ella: Já taky

A zhodnocení od stínové ministryně?

Jsem hrdá na svůj tým!

KEX A JEJICH TĚŠENÍ SE A OČEKÁVÁNÍ

Jana Machalíková:

No, já se těším na nějaký nový nápady od dětí, který já jako znám, ale znám je tak, že je vídám v představeních, ale osobně je neznám. Já se na ně těším. Že se seznámíme a že se na konci budeme loučit. Teď jsem je viděla a říkám si, já je vůbec neznám a pak se s nima budu loučit a na konci budu tak jako jejich. A

na to se hrozně těším, že to vznikne. A pak se těším na ty místa tady, protože by mohly ožít. Na to mě lidi lákali, že tady ožívají ty místa. Očekávám, že mě budou inspirovat ti účastníci. Já mám plán, ale očekávám, že budu dělat ještě něco jinýho. Na to se těším. Že opustím tu svoji přípravu.

Petr Váša: Já s tím souhlasím, Kromě toho, že se velice těším na neočekávatelné, tak musím s Janou úplně souhlasit, protože když jsem sem začal jezdit, tak mě nenapadlo, že to loučení je daleko zajímavější a atraktivnější. Takže se na závěrečné loučení těším víc než v jiných ročnících a myslím, že to loučení bude mimořádný.

PRVNÍ ROČKOVÁNÍ

Po večerním rautu se kolegové odebrali do svých kancelí, které si mohli trochu zabydlet a pak už pěkně na Kulturní Umělecké Klábosení. Naše první Kulturně Umělecké Klábosení! Hlavně si nezapomenout v kanceli IMIC, kterým je nutné se prokázat pro vstup do zasedačky na ročkování. Při vstupu došlo k okravatování všech přítomných, usazení do křesílek v zasedačce a oficiálnímu zahájení hymnou SMIKu, jejíž text naleznete na zadní straně tohoto MLSu a příště už můžete notovat s námi. Po hromadném zaklapnutí šanonů se krátkým sloganem představily jednotlivé SMIK odbory a následně každý člen představil svou specializaci. Pokud snad tápete, na koho se kdy obrátit, MLSejte v předchozím vydání Ministerských LiStů. Jistě jste si všimli, že rádi používáme ministerský žargon (tedy specifické výrazy, kterým rozumí jen znalci oboru). Abychom se s

ním zábavnou formou seznámili, nabídla nám děvčata z mini rady interaktivní slovníček, při kterém jsme se učili krom významů jednotlivých slov i správné výslovnosti. Nechybělo ani video kultura/nekultura, které osvětlovalo želivský vztah ke kultuře a tedy i důvod toho, že byl Želiv pro pilotní verzi kulturní revoluce náhodně vylosován. Klábosení se posunulo k samotnému ročkování, které se točilo kolem prvního bodu našeho připravovaného programového prohlášení, o kterém se bude hlasovat příští sobotu 13.8.2022. Bod zněl: „Kultura je více než jen zábava, je to integrální součást vývoje a tvarování identity společnosti. Kultura odlišuje člověka od zvířat.“. Nejvíce se pak diskutovalo o významu slova integrální. Po hlasování došlo ke změně slova „integrální“ na slovo „nezbytná“. Po ročkování přišlo o p r a v d o v é ROCKOVÁNÍ!!! Ano, rockeři jsou opět tady!

Tentokrát předvedli „Rockerskou hodinku“, se kterou měli ohromný úspěch! Uvidíme, co bude dál, čím nás překvapí? A to nejen rockeři, ale i vy ostatní. Těšíme se na vaše příspěvky do klábosení a ročkování. Neváhejte a SMIKem přispívejte i vy! Večerní program byl dnes kratší, aby všichni mohli pořádně oběžníčky přerovnat a připravit se na nášup kultury, který nás čeká! Vytrvalci ještě zhlédli inspirativní film „Páni kluci“. Tento film byl vybrán zcela záměrně v rámci rozšiřování slovní zásoby (rovnání oběžníků) a jako krásná ukázka dramaticko-výchovné práce.

„KULTURA JE VÍCE
NEŽ JEN ZÁBAVA,
JE TO INTEGRÁLNÍ
SOUČÁST VÝVOJE
A TVAROVÁNÍ
IDENTITY
SPOLEČNOSTI.
KULTURA
ODLIŠUJE
ČLOVĚKA OD
ZVÍŘAT.“



ZASLECHNUTÉ CHUŤOVKY

„Žádná myšlenka, žádná omáčka.“ - Max při ročkování

„No párty stan a zasedačka...no rozumíš party sedačka....“ - Ivana

„Dneska musím nějakýho smrtáka....“ - David usínajíc u snídane

STÍNOVÉ
MINISTERSTVO
KULTURY



VÍCE NA WEBU!
WWW.KUKDIVADLO.CZ

VEZMEME KULTUTU
SMIKEM!!!

PROGRAM NA SOBOTU 6.8.2022

8: 00	Startprac	Kancelář
8: 30	Brunch	Zasedačka
9: 00-13:00	Dopolední chuťovka	viz nástěnka
13:00	Polední raut	Zasedačka
13:45	Neckyáda	Želivka
14:30-18:30	Odpolední chuťovka	viz nástěnka
18:30	Večerní raut	Zasedačka
20:00	Kulturně Umělecké Klábosení	Zasedačka
22:00	Šlusprac	Všude

Tak na co z programu se dnes nejvíce těšíte ?

SMIKOVÁ HYMNA PRO ZAHÁJENÍ ROČKOVÁNÍ

Kultura je v krizi, šlamastyce
Umění ji následuje tempem svým
Děj bude hrán, bude vám dám
Na záchranu zbrusu nový plán

My jsme ministerstvo, (SMIK, SMIK)
Ve stínech jsme letmo. (SMIK, SMIK)

Ze stínu budem sledovat dění,
a připravovat naše vlastní znění
Pro kulturu dáme vše,
Kdo nevěří nám posad'te se.

My jsme z ministerstva, (SMIK, SMIK)
Kultura je cesta. (SMIK, SMIK)

S jako super, protože jsme.
M jako možnosti, které dáme.
I zastupuje inspiraci.
K znamená náš kolektiv.

My jsme z ministerstva, (SMIK, SMIK)
Chopíme se křesla. (SMIK, SMIK)
Kravaty nandejme (SMIK, SMIK)
Na ročkování pojďme....SMIK!